17 Οκτωβρίου 2024

Ομιλία π. Αρτεμίου Γρηγοριάτη για τον Άγιο Εφραίμ τον Κατουνακιώτη στα «Δημήτρια 2024»

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Με τον Παρακλητικό Κανόνα του Αγίου Διονυσίου, λείψανο του οποίου φιλοξενεί ο Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου, Δήμου Αγίου Δημητρίου Αττικής, άρχισε την Τετάρτη 16 Οκτωβρίου 2024, η 18η ημέρα των απογευματινών εορταστικών εκδηλώσεων με την επωνυμία «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2024».

Ακολούθησε ομιλία του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτη π. Αρτεμίου, από την Ιερά Μονή Γρηγορίου Αγίου Όρους, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Άγιος Εφραίμ Κατουνακιώτης, ως πρότυπο και διδάσκαλος της υπακοής».

Στην αρχή της ομιλίας του ο ομιλητής, προσεγγίζοντας την έννοια της υπακοής περιορίστηκε στην Κλίμακα, στο πνευματικό αυτό συγγραφικό έργο του Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου ορίζοντας την υπακοή ως τέλεια απάρνηση της ψυχής που φανερώνεται σε σωματικά έργα, σημαίνει νέκρωση των σωματικών μελών, ανεξέταστη ενέργεια, εκούσιος θάνατος, ζωή απερίεργη, αμεριμνία για τους

σωματικούς κινδύνους, αμεριμνία για την απολογία στον Θεό, αφοβία θανάτου, ακίνδυνο ταξίδι, «μνήμα θελήσεως και έγερσις ταπεινώσεως»

Στη συνέχεια ο π. Αρτέμιος αναφερόμενος στην προσωπικότητα του Αγίου Εφραίμ του Κατουνακιώτη και συγκεκριμένα στην αρετή της υπακοής που διέκρινε τον Άγιο μεταξύ των άλλων είπε:

«Πράος, ελεήμων, ευγενής, απλός, συγχωρητικός και υπομονετικός. Σε ενδεχόμενα λάθη του, ταπεινά έβαζε μετάνοια στους υποτακτικούς του. Πρώτος έδινε το παράδειγμα της υπακοής, όπως έμαθε από τους δικούς του Γεροντάδες. Δεν τον ενδιέφερε άμεσα ο παρών χρόνος, αλλά εργαζόταν αδιάλειπτα για τον μέλλοντα αιώνα. Ο παρών χρόνος ενώθηκε με τη νοερά προσευχή, το “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”. Δεν ασχολείτο με περιττές εργασίες, με επίγεια πράγματα, αλλά κυρίως με τη μνήμη του Θεού, “εξαγοραζόμενος τον καιρόν”, σύμφωνα με τον Απόστολο Παύλο. Συνήθιζε να λέγει: “Από την υπακοή γεννάται η προσευχή, και από την προσευχή η θεολογία”».

Και συνέχισε: «Περιοριζόταν στην ευχή, και προχωρώντας πνευματικά έλεγε: “Γλυκύτατε Ιησού, ελέησόν με”. Αργότερα πλήρης θείου πόθου έλεγε αρκετές φορές: “Ιησού, Ιησού”, ώσπου έφθασε σε τέτοια μέτρα, ώστε να μένει κάποτε και άφωνος από την έκσταση της θείας χάριτος. Οι νυκτερινές προσευχές γίνονταν αγαλλίαμα ψυχής, χαρά ανεκλάλητη, χαροποιόν πένθος. Το θέμα της εισπνοής και εκπνοής με την καρδιακή προσευχή δεν το θεωρούσε απαραίτητο, αλλά να λέγεται η ευχή από την καρδιά, συμφωνώντας με τον Άγιο Παΐσιο».

Σε άλλο σημείο τόνισε: «Η ευχή χωρίς υπακοή, γίνεται κούφια και ανώφελη. Διάβαζε αρκετά βιβλία, ιδιαιτέρως την Αγία Γραφή, τη Φιλοκαλία και τον άγιο Ισαάκ τον Σύρο. Ό,τι του έκανε εντύπωση, το υπογράμμιζε, όσον αφορά τη φυλακή του νου και της καρδιάς από τους λογισμούς για τα πρόσκαιρα και μάταια. Οι υποτακτικοί του τον θαύμαζαν, αγνό, φωτεινό, απερίσπαστο, συγκεντρωμένο στο μυστήριο της θείας ευχαριστίας, με βλέμμα αετού και καρδιά προβάτου».

«Δύο πράγματα πρέπει να μάθει ο μοναχός: Το “ευλόγησον” και το “να ‘ναι ευλογημένο”. Το “ευλόγησον” για τη συγγνώμη, και το “να ‘ναι ευλογημένο” για την υπακοή με προθυμία. Τυφλή υπακοή, χωρίς δικαιολογίες, αν θέλει ο υποτακτικός να ανέβη τις πνευματικές σκάλες. Όταν ζητάει κάτι από τον Γέροντα, να μην προδιατίθεται να τον ακούσει ο Γέροντας. Να είναι έτοιμος και για το ναι και για το όχι του Γέροντα. Ποτέ η υπακοή δεν καταλήγει σε κακό, γιατί είναι μίμησης Χριστού. Με την υπακοή ο άνθρωπος πάει στον Παράδεισο, ενώ χωρίς υπακοή, έστω κι αν προχωρεί στην προσευχή, στη θεία λειτουργία, στη θεία μετάληψη, προορίζεται για την κόλαση», υπογράμμισε ο π. Αρτέμιος.

Κατέληξε, λέγοντας, ότι: «Ύστερα από το νέφος τόσων Αγίων, και μετά από τον ανεκτίμητο θησαυρό των θεόπνευστων διδαχών του οσίου Εφραίμ του Κατουνακιώτου, η ελπίδα της μέλλουσας ζωής λάμπει και φωταγωγεί τους πιστούς σε όλο τον κόσμο. Ας ενστερνιστούμε λοιπόν τη σοφία του αγίου αυτού Αγιορείτου, όπως και όλων των αγίων Πατέρων μας, σε όλα τα θέματα και προ πάντων στο ζήτημα της υπακοής, ικετεύοντας τον Κύριο, την Κυρία Θεοτόκο και Πάντας τους Αγίους για τη σωτηρία μας».

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» εντός του Ιερού Ναού, όπου οι ακροατές είχαν την ευκαιρία να υποβάλλουν ποικίλα ερωτήματα στον ομιλητή και αντιστοίχως να λάβουν τις κατάλληλες απαντήσεις.

Η 18η μέρα ολοκληρώθηκε με την Κατανυκτική Αγρυπνία, στην οποία λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Εμμανουήλ Παπαμικρούλης εφημέριος του Ιερού Ησυχαστηρίου Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, Μήλεσι Αττικής.

Έψαλαν οι Πρωτοψάλτες κ. κ. Γρηγόριος Καλαφάτης και Παναγιώτης Χατζηγεωργίου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

